

— zasądzenie zapłaty przez Komisję na rzecz skarżącej kwoty 89 933,16 EUR tytułem odszkodowania za szkodę majątkową i za szkodę dla reputacji zawodowej, które skarżąca poniosła z powodu nadużycia władzy i naruszenia tajemnicy zawodowej oraz odsetek wyrównawczych od dnia 14 czerwca 2012 r. do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie i odsetek za zwłokę od dnia wydania wyroku w niniejszym sporze do całkowitego uregulowania i

— obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca przedstawia dwa żądania.

Po pierwsze żądanie stwierdzenia odpowiedzialności Komisji z tytułu umowy FP7 224297 o wykonanie umowy „Multi-level patient — specific artery and arterogenesis model for outcome prediction, decision support treatment, and virtual hand-on training (ARTreat)” na podstawie art. 272 TFUE. W szczególności skarżąca twierdzi, że chociaż wykonała w pełni i prawidłowo swe obowiązki umowne Komisja zawiesiła płatność na jej rzecz nie mając do tego prawa i z naruszeniem wspomnianej umowy oraz zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i proporcjonalności.

Po drugie żądanie stwierdzenia odpowiedzialności poza-umownej Komisji na podstawie art. 340 akapit drugi TFUE. W szczególności skarżąca twierdzi, iż Komisja naruszyła jej reputację zawodową przez swe bezprawne zachowanie.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2013 r. — Whirlpool Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-118/13)

(2013/C 141/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Whirlpool Europe (Breda, Niderlandy) (przedstawiciele: F. Wijckmans i H. Burez, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 25 lipca 2012 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Francję na rzecz przedsiębiorstwa FagorBrandt [SA.23839 nr C-44/2007];

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 25 lipca 2012 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Francję na rzecz przedsiębiorstwa FagorBrandt [SA.23839 nr C-44/2007].

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca podnosi, że decyzja ta narusza art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE oraz wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw. Strona skarżąca twierdzi, że rozstrzygnięcie zawarte w decyzji jest błędne pod względem prawnym, gdyż jeden lub więcej (kumulatywnych) warunków określonych we wskazanych wyżej wytycznych nie zostało spełnionych, lub, w każdym razie, Komisja nie wykazała w wymagany prawem sposób, że każdy z tych warunków został spełniony. Argumenty przedstawione w uzasadnieniu tego zarzutu dotyczą braku wypełnienia i) obowiązku oceny jednego lub większej liczby warunków określonych we wskazanych wytycznych na dzień wydania decyzji; ii) warunku „pierwszy i ostatni raz”; iii) warunku, że pomoc na restrukturyzację nie może służyć sztucznemu utrzymywaniu przedsiębiorstw przy życiu; iv) warunków dotyczących oceny poprzedniej niezgodnej z prawem pomocy; v) warunku, że beneficjent pomocy musi być przedsiębiorstwem zagrożonym; vi) warunku, że beneficjent pomocy nie powinien być nowo utworzonym przedsiębiorstwem; vii) warunku, że plan restrukturyzacji musi przywracać długoterminową rentowność beneficjenta; viii) warunku wprowadzenia środków wyrównawczych w celu uniknięcia nieuzasadnionych zakłóceń wynikających z udzielenia pomocy na restrukturyzację; oraz ix) warunku, że pomoc musi być ograniczona do minimum i że grupa kapitałowa musi wnieść rzeczywisty wkład (nieobjęty pomocą).

2) W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca podnosi, że w decyzji naruszono obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 296 TFUE w odniesieniu do kilku kwestii. Strona skarżąca twierdzi w szczególności, że w decyzji nie przedstawiono właściwego uzasadnienia w odniesieniu do i) warunku wprowadzenia środków wyrównawczych w celu uniknięcia nieuzasadnionych zakłóceń wynikających z udzielenia pomocy na restrukturyzację oraz ii) obowiązku spłaty wcześniejszej niezgodnej z prawem pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2013 r. — Alpiq RomIndustries i Alpiq RomEnergie przeciwko Komisji

(Sprawa T-129/13)

(2013/C 141/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Alpiq RomIndustries Srl (Bukareszt, Rumunia) i Alpiq RomEnergie Srl (Bukareszt) (przedstawiciele: H. Wollmann i F. Urlesberger, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska